

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(2) (a) (ii) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(25) ਇਹ ਨਿਰਮਾਤਾ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਪੈਕੇਜ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਬਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀ. ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਚੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਲੇਖ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ ਟੀਨ 'ਤੇ ਲੇਬਲ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟੀ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲ ਵਿਚਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਹ ਦੀ ਪੱਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਸਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਵਸਤੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਾਵਟੀ ਸੀ।

(26) ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 12 ਮਾਰਚ, 1998 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ ਜੇ. ਜੇ

ਮਨਜੀਤ ਵਾਲੀਆ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 16080

31 ਜੁਲਾਈ, 2002

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—'ਸਟੇਟ ਅਵਾਰਡ' ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 'ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ-ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ .—ਨਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ, ਹਿਦਾਇਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੁਕਮ

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ' ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੁੜ ਅਤੇ 'ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ'-ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਧਾ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੇਵਾ

ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10,000.00 ਦੀ ਲਾਗਤ।

ਰੱਖੀ, ਕਿ :-

- (i) ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ। ਅੱਜ ਲੋੜ ਹੈ ਭਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ। ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਤਤ ਹੀ ਨੇਕੀ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਕੀਆਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਦ ਹੀ ਸੜਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (ii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 10,000.00 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।
- (iii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਵਾਧਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ।

(ਪਰਾ 18)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ. ਗੁਰਾਇਆ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.

ਡੀ.ਵੀ.ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ .

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ

ਸੀ। 5 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੀ ਅਧਿਆਪਕਾ ਵਜੋਂ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਵਡਮੁੱਲੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸਟੇਟ ਐਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 5 ਸਤੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਅਧਿਆਪਕਾ" ਹੋਣ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 31 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣ ਲਈ 28 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਦੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ।* ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਤੋਂ 31 ਅਗਸਤ, 2000 ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ/10 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10,000.00 ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਤੋਂ 31 ਅਗਸਤ, 2000 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। 10,000.00 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 1 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਤੋਂ 31 ਅਗਸਤ, 2000 ਤੱਕ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੋ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10,000.00 ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(4) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਏ

1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੈਂਟਰ ਹੈੱਡ ਟੀਚਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਵਾਰਡ (sic.)- ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਵਾਰਡ ਰਾਸ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ 10,000.00 ਖਜ਼ਾਨਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਨਾਮੀ ਰਾਸ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ 10,000.00 ਖਜ਼ਾਨਾ, — 13 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਚਲਾਨ ਰਾਹੀਂ"। ਵਾਧੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ II ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 16 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-12 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਹਨਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(5) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 10,000.00 ਤਾਂ ਜੋ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਦਾਅਵਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ/1 ਅਤੇ ਪੀ/2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਸਟੇਟ ਐਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਤਸਵੀਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਐਵਾਰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਜਨਤਕ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P/5 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਜਨਤਕ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ" ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਐਵਾਰਡ ਦੇਣ ਸਮੇਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 5,100.00 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 10,000.00. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੀ ਅਧਿਆਪਕ। ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮਾਫੀਯੋਗ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਹੱਥੋਂ ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤਹਿਤ ਐਵਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 7 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਬਲਾਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਾਧਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ 10,000.00 ਦੀ ਰਕਮ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। "ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ Annexure P/9 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਭਾਗੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। 10,000.00। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ - ਕੀ ਵਿਭਾਗ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?

(8) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ, ਹਦਾਇਤ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਲਾਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ 10,000.00.

(9) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁ. ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ 'ਸਟੇਟ ਅਵਾਰਡ' ਦੇ ਨਾਲ 5100.00। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10,000/- ਉਸ ਨੂੰ 'ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ। 5100/-। ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ? ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। 10,000.00 ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ।

(11) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਇਆ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਤੋਂ 31 ਅਗਸਤ, 2000 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦੇ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਵੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(12) 24 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P/10 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ. ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ
ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ
(ਸਿੱਖਿਆ-7 ਸ਼ਾਖਾ)

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਮਿਸ ਮਨਜੀਤ ਵਾਲੀਆ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕਾ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਨਾਰਮਲ ਸਕੂਲ ਬਲਾਕ ਨੰ: 1, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੰ: 19/29/79-3S4 ਅਨੁਸਾਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇ ਸੇਵਾਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। /2979 ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30 ਅਗਸਤ, 1998 (ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ) 1 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਤੋਂ 31 ਅਗਸਤ, 2000 ਤੱਕ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਮਿਤੀ: 24 ਮਾਰਚ, 1999

ਐਸ.ਸੀ. _

ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੰਧੂ

ਸਕੱਤਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ,

ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੇਟੀਟੀਓ 'ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਨਹੀਂ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਵਾਧਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(14) ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ 'ਵਿਸਤਾਰ' ਅਤੇ 'ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ: ਵਧਿਆ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਆਦ। ਵਾਧੂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਹੈ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, 'ਰੀ ਐਪਲਾਈ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਵਾਪਸ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ। ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਨਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਇੱਕ ਪਾੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ), ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ 'ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ' ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ।

(15) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੈਂਟਰ ਹੈੱਡ ਟੀਚਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ।

(16) ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P/10 ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਸਲ Q^Jter ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੂਲ ਤਰਤੀਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(17) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ:-

- (i) ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ।

ਜੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ। ਅੱਜ ਲੋੜ ਹੈ ਭਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ। T¹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੇਕੀ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਕੀਆਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਦ ਹੀ

ਸੜਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (ii) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। 10,000 ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।
- (iii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਧੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਵਾਧਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (iv) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਉਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(19) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ), ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। **10,000** .

(20) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।